

ביאורים לכמה מדברי המסורה – פרשת ראה

1. **יב/כח** – "כי תעשה **הטוב הישר** בעיני ה'".

אבל בדברים ו'יח "ועשית **הישר והטוב**" (וצירוף ב' מלים אלו לא מופיע יותר בתורה)

- ונלע"ד כי שם [בפסוק שבדברים ו, יח שהקדים הישר לטוב] מדובר בין אדם לחברו, ויש להדר לעשות פשרה, וזהו "ישר" וטוב לשני הצדדים, אבל לא עצם "הטוב".
- אבל כאן מדובר על מצוות בין אדם למקום, אשר אסור לשנות שום דבר מן הדין, אלא שיש לזוהר להיות נקיים מה' ומאדם ("אור החיים" כאן) ולכן הקדים "טוב" לה' "הישר" בעיני אדם.

2. **טו/יח** – "לא יקשה בעיניך". (חסרה י' שניה).

עיין "מנחת שיי" על דברים יח/כא - "ולא תחוס עיניך" דברים יג/ט יט/יג יט/כא כה/יב כולם אות נ' בסגול אבל חסר אות י'. ונ"ל שאם מדובר בעינים של גוף האדם, ודאי האדם מביט בשתי עיניו. אבל כאן מדובר ב"עין טובה" או ב"עין רעה" והוא מושג של "עין" ולכן בלשון יחיד. (אבל סודו עיין זהר ג/קלו.)

3. **טז/ג** – "לחם עוני". (חסר ו').

עיין פסחים לו.

הדרת תורה – פרשת ראה

[א] **דברים טז, ג**. "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיידך".

דרש בן זומא, "ימי חיידך, הימים. כל ימי חיידך, הלילות". (ברכות יב:)

• "כל (50) ימי (60) חיידך" (48) = בסה"כ 158.

• אף (81) בלילה (77) = בסה"כ 158.

[ב] **דברים טז, ט**. "שבעה שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות". כתב

"בעל הטורים": "ב' ספירות בפסוק, לומר שמצוה לממני יומי, ומצוה לממני שבועי" (עיין מנחת סו ע"א).

הוסיף ר' עזרא:

• "שבעה (377) שבעת (דכתיב במקרא חסר ב' ווין, 772) תספר (740) לך (50); לספר (כתיב חסר,

370) שבעה (377) שבעות" (כתיב במקרא חסר ו', 778) בסה"כ 3464.

• שתי (710) מצות (536), מצוה (141) למנות (526) ימים (100), מצוה (141) למנות (526) שבועות

(784) בסה"כ 3464.

[ג] **דברים טז, יד**. "ושמחת בחגך"

• "ושמחת (1296) בחגך" (ד' סופית של מנצפ"ד, היא 500) = 2309.

• בשלש (632) הרגלים (288) פסח (148) עצרת (760) סכת (480) בסה"כ 2308.

• ולפני זה, פסוק י"א, הוזכרו: אתה (406) בנך (72) בתך (422) עבדך (96) אמתך (461) הלוי (51)

הגר (208) היתום (461) האלמנה (131). [ונפסקה כך ההלכה ברמב"ם (הלי יו"ט פ"ו הי"ז)] =

בסה"כ 2308.